

Rooma vahvistaa näyn — numero kaksi

Nykyaikaisen Rooman tunnistaminen ja viimeisten päivien profeetallinen näky

Jeff Pippenger
2024-07-05

Ja niinä aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan; myös sinun kansasi väkivaltaiset korottavat itsensä vahvistaakseen näyn, mutta he lankeavat. Daniel 11:14.

Viimeisten päivien vallan oikea tunnistaminen, vallan, jota kuvataan Nykyiseksi Roomaksi ja joka sen tähden on se valta, joka ”vahvistaa näyn”, on olennaisen tärkeää ja pelastukseen liittyvää. Se edustaa osatekijää sadan neljäkymmenenneljän tuhannen lopullisessa koetusprosessissa. Sana ”näky” tässä jakeessa on sama hepreankielinen sana, jonka Salomo valitsi ilmaistessaan, miksi Jumalan kansa menehtyy.

Missä näkyä ei ole, siinä kansa villiintyy; mutta autuas on se, joka pitää lain. Sananlaskut 29:18.

Kaikki profeetat puhuvat viimeisistä päivistä suoraviivaisemmin kuin mistään muusta pyhän historian ajanjaksosta, ja Salomon varoitus siitä, että on välttämätöntä omistaa ”näky”, on elämän ja kuoleman kysymys. Totuus aina erottaa ja synnyttää kaksi palvojien luokkaa. Jakeessa on luokka, joka hukkuu, ja luokka, joka onnellisena pitää lain. On kuitenkin huomattava, että Salomon neuvo on asetettu ”totuutta” koskevan kiistan asiayhteyteen. Se on myös kymmenen neitsyen vertauksen asiayhteydessä, sillä kymmenen neitsyen vertaus on ensisijainen havainnollistus Jumalan kansan kokemuksesta viimeisinä päivinä.

Tyhmä päästää kaiken mielensä julki, mutta viisas pidättää sen myöhempään. Jos hallitsija kuuntelee valheita, kaikki hänen palvelijansa ovat jumalattomia. Köyhä ja petollinen mies kohtaavat toisensa; Herra valaisee heidän molempien silmät. Kuningas, joka uskollisesti tuomitsee köyhän asian, hänen valtaistuimensa pysyy iäti. Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta lapsi, joka jätetään oman onnensa nojaan, saattaa äitinsä häpeään. Kun jumalattomat lisääntyvät, rikkomus lisääntyy, mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän lankeemuksensa. Ojenna poikaasi, niin hän tuottaa sinulle levon; niin, hän on oleva sielullesi iloksi. Missä ei ole näkyä, siellä kansa käy hillittömäksi, mutta autuas on se, joka pitää lain. Sananlaskut 29:11–18.

Tarkoitukseni ei ole osoittaa sormella niitä, joilla saattaa olla toisenlainen käsitys nykyajan Roomasta kuin minulla. Tarkoitukseni on osoittaa, että Salomo puhuttelee kahta jumalanpalvelijain ryhmää, jotka hän määrittelee ”viisaaksi mieheksi” ja ”tyhmäksi”. ”Tyhmä” samastetaan myös ”jumalattomaan”. Vertauksen viisaat ja tyhmät neitsyet samastetaan myös Danielin kahdennentoista luvun profeetallisessa linjassa viisaisiin ja jumalattomiin.

Monet puhdistetaan, valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:10.

Salomo ja Daniel ovat yhtä mieltä keskenään, sillä kaikki profeetallinen todistus käy yksiin viimeisinä päivinä. Viisaat ymmärtävät ”tiedon lisääntymisen”.

Ja ne, jotka ovat taitavia, loistavat niin kuin taivaanvahvuuden kirkkaus; ja ne, jotka saattavat monet vanhurskauteen, niin kuin tähdet, aina ja iankaikkisesti. Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti: monet kulkevat sinne tänne, ja tieto lisääntyy.
Daniel 12:3, 4.

Kymmenes jae yksilöi kolmivaiheisen koetusprosessin, joka seuloo neitsyet, jotka on kutsuttu olemaan sadanneljänkymmenenneljän tuhannen joukossa. Molemmissa tapauksissa seulomis- ja koetusprosessi perustuu siihen, ymmärtävätkö neitsyet tiedon lisääntymisen (näyn), joka avattiin sineteistään lopun aikana vuonna 1989.

”Lopun aika” viimeisinä päivinä oli vuonna 1989, jolloin Danielin kirjan yhdestoista luvun jakeet neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi avattiin. Silloin vahvistettiin, että jakeiden aiheena oli pohjoisen kuninkaan lopullinen nousu ja kukistuminen. Silloin vahvistettiin, että näiden jakeiden pohjoisen kuningas on viimeisten päivien paavillinen valta. Inspiraatio ei koskaan käytä ilmausta ”Moderni Rooma”. Minä keksin tämän ilmauksen kuvaamaan viimeisten päivien paavillista valtaa, sillä profeetallisesti ”moderni” edustaa viimeisiä päiviä. Ellen White ei koskaan käyttänyt ilmausta ”Moderni Rooma”.

Danielin yhdenentoista luvun kuudessa viimeisessä jakeessa on virheellisiä näkemyksiä siitä, ketä pohjoisen kuningas edustaa, mutta oikea ymmärrys on vain yksi. Ymmärrys siitä, että näiden jakeiden pohjoisen kuningas on paavillinen valta, on johdettu monista profeetallisista todistajista. Jae neljäkymmentä alkaa osoittamalla, että paavius saa kuolinhaavan vuonna 1798, ja sitten jakeet neljäkymmentäyksi–neljäkymmentäkolme osoittavat ne dynamiikat, jotka liittyvät kuolinhaavan paranemiseen. Jae neljäkymmentäneljä kuvaa sanoman, joka saattaa paaviuden raivoon ja johtaa jakeeseen neljäkymmentäviisi, jossa paavillinen valta tulee lopulliseen ja täydelliseen loppuunsa. Näky, joka avattiin vuonna 1989, on näky paavillisen vallan lopullisesta noususta ja kukistumisesta viimeisinä päivinä. Tuo näky on tiedon lisääntyminen, joka synnyttää ja tuo ilmi kaksi palvojien luokkaa sen perusteella, hyväksyvätkö vai hylkäävätkö he noissa jakeissa olevan tiedon.

Juuri sen saman luvun mukaan, jossa tiedon lisääntyminen avattiin vuonna 1989, ”sinun kansasi ryöstäjät”, jotka ”korottavat itsensä” ja lopulta ”kaatuvat”, ovat se vertauskuva, joka vahvistaa ”näyn”. Viimeisessä seulonnassa ensimmäinen koetteleva kysymys on, keitä ”sinun kansasi ryöstäjät” edustavat, sillä he ovat se profeetallinen vertauskuva, joka vahvistaa ”näyn”. Ovatko ryöstäjät paavillinen valta vai ovatko he Yhdysvallat?

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat sama kirja, joka edustaa kahta saman profetian linjan todistajaa. Daniel on alku ja Ilmestyskirja loppu, ja yhdessä ne edustavat kahta sen totuuden todistajaa, joka sinettinsä avattuna tulee ilmi lopun aikana vuonna 1989.

Daniel kuvaa puhdistusprosessin, joka sai alkunsa, kun Juudan sukukunnan Leijona avasi vuonna 1989 sinetin jakeista neljäkymmentä–neljäkymmentäviisi. Tuolloin alkoi koetusprosessi, jonka tarkoituksena oli ratkaista ja tuoda ilmi, ketkä olisivat ne ”papit”, jotka muodostavat liittokansan,

ne viimeisten päivien sataneljäkymmentäneljätuhatta. Hoosea lisää, että ne, jotka torjuvat viimeisten päivien tiedon lisääntymisen, eivät tule yhdeksi niistä papeista, jotka muodostavat sataneljäkymmentäneljätuhatta.

Minun kansani joutuu häviöön tiedon puutteen tähden. Koska sinä olet hyljännyt tiedon, minäkin hylkään sinut, ettet enää olisi minun pappinani. Koska olet unohtanut Jumalasi lain, minäkin unohdan sinun lapsesi. Hoos. 4:6.

Ilmestyskirja osoittaa, että tieto, joka avataan sineteistään ja jonka eräs ryhmä hylkää, saa aikaan heidän hylkäämisensä juuri ennen kuin koetusaika päättyy.

Ja hän sanoi minulle: Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Joka tekee vääryyttä, tehköön yhä vääryyttä; ja joka on saastainen, saastukoon yhä; ja joka on vanhurskas, tehköön yhä vanhurskautta; ja joka on pyhä, pyhittyköön yhä. Ilmestys 22:10, 11.

Milleriläisten historia havainnollistaa sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiaa, ja yhdessä milleriläiset ja sata neljäkymmentäneljä tuhatta edustavat Ilmestyskirjan neljännen toista luvun kolmen enkelin sanoman ja työn alkua ja loppua. Rinnakkaiset tarinat osoittavat koeajan päättymiseen liittyvät tapahtumat. Molempien historioiden työ on esikuvallisesti kuvattu Elia ja Johannes Kastajan kautta.

”Vapisten William Miller alkoi avata ihmisille Jumalan valtakunnan salaisuuksia johdattaen kuulijansa profetioiden kautta Kristuksen toiseen tulemukseen. Jokaisen ponnistuksen myötä hän vahvistui. Niin kuin Johannes Kastaja julisti Jeesuksen ensimmäistä tulemusta ja valmisti tietä Hänen tulolleen, samoin William Miller ja ne, jotka yhtyivät häneen, julistivat Jumalan Pojan toista tulemusta.” Early Writings, 229, 230.

Milleriläinen sanoma tunnisti armonajan päättymiseen liittyvät ”tapahtumat”, sellaisina kuin niitä edustivat sekä Elia että Johannes Kastaja.

”Oli välttämätöntä, että ihmiset herätettäisiin tiedostamaan vaaransa ja että heidät havahdutettaisiin valmistautumaan koetuksen ajan päättymiseen liittyviin juhlallisiin tapahtumiin.” Suuri taistelu, s. 310.

Vuonna 1989, Neuvostoliiton romahtaessa, se Danielin kirjan osa, joka liittyi viimeisiin päiviin, avattiin sinetistä, ja koetuksen aika alkoi. Koetus perustui siihen, kykenikö Jumalan kansa ymmärtämään vai torjumaan tiedon lisääntymisen, jota Danielin kirjan yhdestoista luku, sen kuusi viimeistä jaetta, edustaa; jakeet, jotka johtavat kahdennentoista luvun ensimmäiseen jakeeseen, jossa yksilöidään ”armonajan päättymisen”. Sanoma ”armonajan päättymiseen liittyvistä tapahtumista” avattiin silloin sinetistä, ja niiden työ alkoi, jotka olivat ehdolla olemaan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen ”pappeja”. Heidän työnään oli ”ymmärtää” ja julistaa sitä sanomaa, jota kyseinen kohta edustaa. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen sanoman ja työn tarkoituksena oli esittää sinetistä avattu sanoma, jotta ihmiset herätettäisiin ”valmistautumaan armonajan päättymiseen liittyviin juhlallisiin tapahtumiin”.

”Tänä päivänä Eliaan ja Johannes Kastajan hengessä ja voimassa Jumalan asettamat sanansaattajat kiinnittävät tuomiolle määrätyn maailman huomion niihin vakaviin tapahtumiin,

jotka pian toteutuvat koeajan päättymisen hetkiin ja Kristuksen Jeesuksen ilmestymiseen kuninkaiden Kuninkaana ja herrain Herrana liittyen. Pian jokainen ihminen on tuomittava ruumiissa tehtyjen tekojen mukaan. Jumalan tuomion hetki on tullut, ja Hänen seurakuntansa jäsenillä maan päällä on vakava vastuu varoittaa niitä, jotka ikään kuin seisovat aivan iankaikkisen perikadon partaalla. Jokaiselle ihmiselle kaikkialla maailmassa, joka vain ottaa vaarin, on tehtävä selväksi ne periaatteet, joista suuressa taistelussa kamppaillaan, ne periaatteet, joista koko ihmiskunnan kohtalo riippuu.” Profeetat ja kuninkaat, 715, 716.

Johannes Kastajan ja Kristuksen historia sekä milleriittien historia havainnollistavat sadan neljän kymmenen neljäntuhannen sanomaa ja työtä. Sekä Johannes että Kristus ymmärsivät sanomansa edustavan armonajan päättymistä.

Mutta nähdessään monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelleen hän sanoi heille: Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Matteus 3:7.

Kristus esitti Jerusalemin hävityksen, sen saman hävityksen, josta Johannes oli varoittanut saivartelevia juutalaisia, lähestyvänä. Jeesus käytti tätä hävitystä vertauskuvana sille ”vihalle”, joka alkaa, kun Hän, Mikaelina, nousee Danielin kirjan kahdennessatoista luvussa, jakeessa yksi.

"Kristus näki Jerusalemissa vertauskuvan maailmasta, joka oli paatunut epäuskossa ja kapinassa ja kiiruhti kohtaamaan Jumalan kostavat tuomiot. Langenneen ihmissuvun tuskat, jotka painoivat Hänen sieluaan, pakottivat Hänen huuliltaan tuon ylen katkeran huudon. Hän näki synnin jäljen piirtyneenä inhimilliseen kurjuuteen, kyyneliin ja vereen; Hänen sydämensä täyttyi äärettömästä säälistä maan vaivattuja ja kärsiviä kohtaan; Hän ikävöi auttaa heitä kaikkia. Mutta ei edes Hänen kädensä voinut pidättää inhimillisen kurjuuden tulvaa; harvat etsisivät apua ainoastaan Lähteestään. Hän oli valmis vuodattamaan sielunsa kuolemaan saakka saattaakseen pelastuksen heidän ulottuvilleen; mutta harvat tulisivat Hänen luokseen, että heillä olisi elämä."

"Taivaan Majesteetti kyynelissä! äärettömän Jumalan Poika hengeltään murheellisena, tuskan alle painuneena! Tuo näky täytti koko taivaan ihmetyksellä. Tuo näky paljastaa meille synnin ylenpalttisen syntyisyyden; se osoittaa, kuinka vaikea tehtävä on, jopa Äärettömälle Voimalle, pelastaa syyllinen Jumalan lain rikkomisen seurauksista. Jeesus, katsoessaan alas viimeiseen sukupolveen, näki maailman joutuneena samanlaiseen eksesyttyykseen kuin se, joka aiheutti Jerusalemin hävityksen. Juutalaisten suuri synty oli heidän Kristuksen hylkäämisensä; kristillisen maailman suuri synty olisi Jumalan lain, Hänen hallituksensa perustan taivaassa ja maan päällä, hylkääminen. Jehovan käskyjä halveksittaisiin ja pidettäisiin mitättöminä. Miljoonat synnin orjuudessa, saatanan orjat, tuomitut kärsimään toisen kuoleman, kieltäytyisivät kuulemasta totuuden sanoja etsikkonsa päivänä. Kauhea sokeus! outo paatumus!" Suuri taistelu, 22.

Johannes Kastajan ja myös Kristuksen julistama varoitussanoma oli sama varoitussanoma, aivan kuten milleriittojen varoitussanoma oli sama sanoma, joka yksilöi koeajan päättymiseen liittyvät tapahtumat ja jonka sataneljäkymmentäneljätuhatta tulevat julistamaan. Kolme todistajaa; Johannes Kastaja, Kristus ja milleriitat todistavat, että sataneljäkymmentäneljän tuhannen työ ja sanoma on elämän ja kuoleman koetteleva prosessi, joka toteutetaan sen tiedon lisääntymisen

kautta, joka avattiin vuonna 1989. Tuolloin avattu sanoma on viimeisten päivien näky, joka viisaiden täytyy ymmärtää, jos heidän on määrä olla ne ”papit”, joista sataneljäkymmentäneljä tuhatta muodostuu. Ellei noita ehdokkaita ymmärrä tuota näkyä, heidät tunnustetaan jumalattomiksi tai tyhmiksi, ja he menehtyvät. Heidät ja heidän lapsensa hylätään sopusoinnussa sen kanssa, että he ovat hylänneet sen näyn, joka on tiedon lisääntyminen.

Jumalan Sana osoittaa, että Rooma on se valta, joka korottaa itsensä, ryöstää Jumalan kansaa ja sitten lankeaa sekä vahvistaa näyn. Kysymys siitä, onko moderni Rooma paavillinen valta vai Yhdysvallat, on se koetus, joka osoittaa, ovatko nuo ehdokkaat viisaita vai tyhmiä neitsyitä. Tämä koetus on profeetallinen koetus, joka on johdettu Danielin kirjasta ja joka sittemmin vahvistetaan ja saatetaan täydellisyyteen Ilmestyskirjassa. Modernin Rooman aihe ei ole pelkästään valinta paavillisen vallan ja Yhdysvaltojen välillä; se on viimeinen koetus sadalle neljälle kymmenelle neljälletuhannelle. Se on profeetallinen koetus, ja oikein ymmärrettynä se käsittää jokaisen esityksen lopullisesta koetusprosessista, joka on esitetty Jumalan pyhitetyssä profeetallisessa todistuksessa.

Johannes Kastajan ja Kristuksen ajan koettelemusprosessi oli johdettu Danielin kirjasta, samoin kuin milleriläisten ajan koettelemusprosessi. Profeetallisena koetuksena menetelmä, jonka mukaan totuus vahvistetaan, on näiden ehdokkaiden oikean soveltamisen kannalta yhtä olennainen kuin se, että yksinkertaisesti pidetään kiinni oikeasta käsityksestä siitä, kuka on nykyajan Rooma. Tarkasteltiinpa sitten nykyajan Rooman oikeaa tunnistamista tai oikean menetelmän soveltamista, koetuksen molemmat osatekijät ovat Danielin kirjaan kätkeytyinä. Danielin ensimmäisessä luvussa Daniel kulki kolmivaiheisen koettelemusprosessin läpi alkaen ruokavaliosta, sitten näkökoetuksesta, jota seurasi Nebukadnessarin toteuttama koe; Nebukadnessar on raamatullinen pohjoisen kuninkaan symboli, viimeisten päivien paavillinen valta.

Ja näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjoitusten tuntemuksessa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikkia näkyjä ja unia. Ja niiden päivien päättyessä, joiden kuluttua kuningas oli käkenyt tuoda heidät eteensä, ylimmäinen hoviherran toi heidät Nebukadnessarin eteen. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heidän kaikkien joukosta löytynyt ketään Danielin, Hananjan, Miisaelin ja Asarjan vertaista; sen tähden he saivat palvella kuningasta. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joita kuningas heiltä tiedusteli, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja astrologit, jotka olivat koko hänen valtakunnassaan. Daniel 1:17–20.

”Päivien lopulla”, mikä profeetallisesti tarkoittaa viimeisiä päiviä, jolloin sata neljäkymmentäneljä tuhatta koetellaan, Daniel ja ne kolme kelvollista havaittiin ”kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki tietäjät ja astrologit, joita oli koko hänen valtakunnassaan”, ja Danielilla oli ”ymmärrystä kaikissa näyissä ja unissa”. Daniel edustaa sitä sataa neljääkymmentäneljää tuhatta, jotka viimeisinä päivinä ymmärtävät tiedon lisääntymisen, joka tuli, kun Kristus, Juudan sukukunnan Leijonana, avasi sinetit ”siltä Danielin kirjan osalta, joka liittyi viimeisiin päiviin”, vuonna 1989.

Daniel ei ainoastaan ymmärtänyt unia ja näkyjä enemmän kuin muut, vaan hänellä oli ”ymmärrys kaikissa näyissä ja unissa.” Hän edustaa niitä, jotka käyttävät menetelmää rivi rivin päälle, sillä tuo menetelmä kokoa ”kaikki näyt ja unet” yhdeksi yhtenäiseksi sanomaksi. Sanoma, joka yhdistää

kaikki unet ja näyt yhdeksi profeetalliseksi linjaksi, osoittaa ”koeajan päättymiseen liittyvät tapahtumat.” Tuo sanoma vahvistetaan profeetallisella vertauskuvalla, joka on moderni Rooma, valta, joka korottaa itseään, riistää Jumalan kansaa ja lankeaa.

Tuo voima voidaan vahvistaa ainoastaan soveltamalla oikeaa metodologiaa. Useimmat, jotka väittävät tutkivansa Raamattua, hylkäävät rivi rivin päälle -metodologian, ja jotkut niistä, jotka väittävät käyttävänsä sitä, soveltavat väärin niitä sääntöjä, joista rivi rivin päälle -metodologia muodostuu. Nuo säännöt saattoivat ensimmäisinä julkiseen tietoon milleriitit, ja Jumalan viimeisten päivien kansaa on ennalta varoitettu, että ne, jotka todella ovat kolmannen enkelin sanansaattajia, tulevat käyttämään William Millerin profeetallisen tulkinnan sääntöjä.

”Ne, jotka ovat mukana julistamassa kolmannen enkelin sanomaa, tutkivat Raamattua saman suunnitelman mukaisesti, jonka isä Miller omaksui.” Review and Herald, 25. marraskuuta 1884.

William Miller edusti Ilmestyskirjan neljäntoista luvun kolmen enkelin alkua, ja häntä esikuvasi Johannes Kastaja, joka oli sen sanoman alku, jonka päätös Kristus oli. Sisarkirjoittaja White rinnastaa suoranaisesti Johannes Kastajan Kristukseen liittyvän koetusprosessin kolmen enkelin koetusprosessiin. Johannes aloitti sanoman, eikä Jeesus lisännyt niitä yksityiskohtia sanomaan, jonka Johannes oli aloittanut, ennen kuin aivan juuri ennen ristiä, jolloin Kristus oli vienyt opetuslapsensa Kesarea Filippiin. Ensimmäinen totuus, jonka Johannes ilmaisi nähdessään Kristuksen, oli Kristuksen tunnistaminen Jumalan Karitsaksi, joka ottaa pois maailman synnit.

Tämä tapahtui Betabarassa, Jordanin tuolla puolen, missä Johannes kastoi. Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luoksensa ja sanoi: Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Tämä on se, josta minä sanoin: Minun jälkeeni tulee mies, joka on asetettu minun edelleni, sillä hän oli ennen minua. Joh. 1:28–30.

Silloin alkoi se kolmen ja puolen vuoden koetuksen aika, joka päättyi ristillä. Kun Johannes oli murhattu juuri ennen ristiä, Jeesus alkoi sitten selittää tuota Johanneksen aivan ensimmäistä lausumaa.

Kun Jeesus tuli Kesarea Filippin alueelle, hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen: Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan? He vastasivat: Toiset sanovat, että sinä olet Johannes Kastaja; toiset Elia; ja toiset Jeremia tai joku profeetoista. Hän sanoi heille: Mutta kenen te sanotte minun olevan? Simon Pietari vastasi ja sanoi: Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle myös: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkon, eivätkä tuonelan portit voita sitä. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa. Silloin hän vakavasti käski opetuslapsiaan, etteivät he sanoisi kenellekään, että hän oli Jeesus Kristus. Siitä ajasta alkaen Jeesus rupesi osoittamaan opetuslapsilleen, että hänen tuli mennä Jerusalemiin ja kärsiä paljon vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä ja tulla tapetuksi ja nousta kolmantena päivänä ylös. Matteus 16:13–21.

Caesarea Philippi on Paniumin nimi Kristuksen aikana, ja Panium tunnistetaan jakeessa, joka seuraa Danielin 11. luvun neljättätoista jaetta, missä esitellään sinun kansasi ryövärit, jotka korottavat itsensä mutta lankeavat. Johannes Kastajan sanoma, innoitettu ja täydellinen, oli alussa annettu sanoma, joka edusti milleriittisanomaa, joka oli vahvistettu Millerin sääntöjen varaan. Kristuksen sanoma lopussa, Johanneksen sanoman perustalle rakennettuna ja sitä laajentaen, oli sen esikuva, mikä on kolmen enkelin sanoma lopussa, tuo sanoma, joka perustuu Millerin sääntöihin ja niihin yksityiskohtiin, jotka lisätään Millerin sanomaan, kun rivi rivin päälle -metodologia saapuu loppuun.

Päättyä väärään ymmärrykseen siitä symbolista, joka samastaa näyn Modernin Rooman symboliin, on rinnakkainen niiden kanssa Kristuksen historiassa, jotka hylkäsivät ristin sanoman. Meille ilmoitetaan, että ne juutalaiset, jotka hylkäsivät Johannes Kastajan sanoman, eivät voineet hyötyä Jeesuksen opetuksista, ja että niiden juutalaisten historia, jotka tekivät juuri niin, edustaa niitä, jotka hylkäsivät ensimmäisen enkelin sanoman. Milleriläiset tunnistivat sinun kansasi ryövärit, jota myöhemmin nimitin sanoilla ”Moderni Rooma”, paavilliseksi vallaksi.

Jatkamme näiden näkökohtien tarkastelua seuraavassa artikkelissa.